

1139

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 20 września 1999 r.

w sprawie ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Konwencji o koncyliacji i arbitrażu w ramach KBWE, sporządzonej w Sztokholmie dnia 15 grudnia 1992 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 33 ustęp 1 Konwencji o koncyliacji i arbitrażu w ramach KBWE, sporządzonej w Sztokholmie dnia 15 grudnia 1992 r., został złożony w dniu 9 grudnia 1993 r. Rządowi Szwecji, jako depozytariuszowi, dokument ratyfikacyjny wymienionej Konwencji.

Przy dokumencie ratyfikacji zostało złożone następujące zastrzeżenie:

„Zgodnie z artykułem 19 ustęp 4, Rzeczpospolita Polska zastrzega sobie prawo do postępowania koncyliacyjnego i procedur jurysdykcyjnych ustanowionych na podstawie traktatów dwustronnych, których Rzeczpospolita Polska jest lub będzie stroną, pod warunkiem, że procedury te są wszczynane jednostronnie.

Rzeczpospolita Polska również zastrzega sobie prawo do postępowania koncyliacyjnego i procedur jurysdykcyjnych ustalonych lub mających zostać ustalonymi ad hoc dla danego sporu lub danych sporów.”

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Zgodnie z artykułem 33 ustęp 2 Konwencji weszła ona w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 5 grudnia 1994 r.

2. Następujące państwa stały się stronami wymienionej powyżej konwencji w podanych niżej datach:

Albania	10 czerwca 1996 r.
Austria	14 listopada 1995 r.
Chorwacja	4 listopada 1993 r.
Cypr	6 lutego 1994 r.
Dania	23 sierpnia 1994 r.
Finlandia	20 lutego 1995 r.
Francja	13 sierpnia 1993 r.
Grecja	22 sierpnia 1995 r.
Liechtenstein	15 lipca 1994 r.
Litwa	19 grudnia 1997 r.
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	21 kwietnia 1998 r.
Mołdowa	1 lutego 1999 r.
Monako	14 października 1993 r.
Niemcy	29 września 1994 r.
Norwegia	8 września 1998 r.
Rumunia	22 maja 1996 r.

San Marino	18 listopada 1994 r.
Słowenia	11 maja 1994 r.
Szwajcaria	23 grudnia 1993 r.
Szwecja	25 listopada 1993 r.
Ukraina	12 grudnia 1995 r.

3. Ponadto podaje się do wiadomości, że w momencie podpisywania, ratyfikowania, przyjmowania lub zatwierdzania Konwencji lub przystępowania do niej złożone zostały przez następujące państwa podane niżej oświadczenia i zastrzeżenia:

AUSTRIA

Oświadczenie:

„Republika Austrii oświadcza w związku z artykułem 19 ustęp 4 Konwencji o koncyliacji i arbitrażu w ramach KBWE, że ze względu na kompetencje Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, wynikające z postanowień Traktatu europejskiego dotyczącego pokojowego rozwiązywania sporów, jak również z układu dotyczącego zmiany artykułu 27 lit. b) ustęp 1 Traktatu europejskiego dotyczącego pokojowego rozwiązywania sporów, w sporach pomiędzy Austrią a Włochami nie ma zastosowania artykuł 19 ustęp 1 litera b) postanowień Konwencji o koncyliacji i arbitrażu w ramach KBWE.”

DANIA

Zastrzeżenie:

„W związku z artykułem 19 ustęp 4, Królestwo Danii zastrzega sobie prawo do postępowania koncyliacyjnego i procedur jurysdykcyjnych ustanowionych na podstawie dwustronnych i wielostronnych umów, których Królestwo Danii jest lub będzie stroną, pod warunkiem że procedury te mogą być wszczęte jednostronnie.

Królestwo Danii również zastrzega sobie prawo do procedur koncyliacyjnych i jurysdykcyjnych uzgodnionych lub mających zostać uzgodnionymi na zasadzie ad hoc dla danego sporu lub danych sporów.

W związku z artykułem 26 ustęp 2 Konwencji o koncyliacji i arbitrażu w ramach KBWE, sporządzonej w Sztokholmie dnia 15 grudnia 1992 r., Królestwo Danii uzna za obowiązkową, ipso facto i bez żadnych specjalnych uzgodnień, jurysdykcję Trybunału Arbitrażowego ustanowionego powyższą konwencją, pod warunkiem wzajemności.

Oświadczenie to obowiązuje przez okres 10 lat od daty złożenia dokumentu ratyfikacyjnego.”

FINLANDIA

Oświadczenie:

„W związku z artykułem 26 ustęp 2 Konwencji, Finlandia oświadcza, że uznaje za obowiązkową, ipso facto i bez specjalnych uzgodnień, na zasadzie wzajemności, jurysdykcję Trybunału Arbitrażowego wymienionej konwencji.

Powyższa deklaracja obowiązuje przez okres dziesięciu lat od dnia złożenia dokumentu ratyfikacji.”

GRECJA

Oświadczenie:

„W związku z artykułem 26 ustęp 2 uznaje za obowiązkowe, bez specjalnych uzgodnień, kompetencje Trybunału Arbitrażowego w pełnym zakresie, na zasadzie wzajemności. Zastrzeżenie to ważne jest przez okres pięciu lat i nie dotyczy spraw obrony narodowej.”

LIECHTENSTEIN

Zastrzeżenie:

„W związku z artykułem 19 ustęp 4, Księstwo Liechtensteinu zastrzega sobie prawo do procedur koncyliacyjnych i jurysdykcyjnych ustanowionych na podstawie umów dwustronnych, których Księstwo Liechtensteinu jest lub będzie stroną, pod warunkiem że procedury te mogą zostać wszczęte jednostronnie.

Księstwo Liechtensteinu również zastrzega sobie prawo do procedur koncyliacyjnych i arbitrażowych uzgodnionych lub mających zostać uzgodnionymi na zasadzie ad hoc dla danego sporu lub danych sporów.”

LITWA

Zastrzeżenie:

„W związku z artykułem 19 ustęp 4 wyżej wymienionej konwencji, Rząd Republiki Litwy zastrzega sobie prawo do przedkładania sporów procedurom powołanym do rozwiązywania sporów, ustanowionym na podstawie dwustronnych lub wielostronnych umów, których Republika Litwy jest lub będzie stroną, pod warunkiem że te procedury są wszczynane jednostronnie.

Republika Litwy również zastrzega sobie prawo przedkładania danego sporu lub danych sporów procedurom rozwiązywania sporów uzgodnionym lub mającym być uzgodnionymi na zasadzie ad hoc.”

BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII

Oświadczenie:

„Nawiązując do artykułu 26 ustęp 2 Konwencji o koncyliacji i arbitrażu w ramach KBWE, Republika Macedonii oświadcza niniejszym, że uznaje za obowiązkową, ipso facto i bez specjalnego porozumienia, pod warunkiem wzajemności, jurysdykcję Trybunału Arbitrażowego ustanowionego Konwencją o koncyliacji i arbitrażu w ramach KBWE.

To oświadczenie jest ważne przez okres pięciu lat od daty jego złożenia depozytariuszowi wyżej wymienionej konwencji — Rządowi Królestwa Szwecji i nie będzie stosowane w odniesieniu do sporów dotyczących integralności terytorialnej i spraw obrony narodowej kraju.”

NIEMCY

Zastrzeżenie:

„W związku z artykułem 19 ustęp 4 Konwencji o koncyliacji i arbitrażu w ramach KBWE, Rząd Republiki Federalnej Niemiec zastrzega sobie prawo do przedkładania sporów procedurom powołanym do rozwiązywania sporów, ustanowionym na podstawie dwustronnych lub wielostronnych umów, których Republika Federalna Niemiec jest lub będzie stroną, pod warunkiem że procedury te mogą być wszczynane jednostronnie.

Republika Federalna Niemiec również zastrzega sobie prawo przedkładania danego sporu lub danych sporów procedurom rozwiązywania sporów uzgodnionych lub mającym zostać uzgodnionymi na zasadzie ad hoc.”

RUMUNIA

Zastrzeżenie:

„Stosując postanowienia artykułu 19 ustęp 4, Rumunia zastrzega sobie prawo do korzystania z postępowań koncyliacyjnych lub arbitrażowych przewidzianych w traktatach dwustronnych lub wielostronnych, których jest lub będzie stroną.”

SZWAJCARIA

Zastrzeżenie:

„W związku z artykułem 19 ustęp 4, Rada Federacji Szwajcarskiej zastrzega sobie prawo do postępowań koncyliacyjnych i arbitrażowych przewidzianych w umowach dwustronnych i wielostronnych, których Szwajcaria jest lub będzie stroną, pod warunkiem że procedury mogą być wszczynane jednostronnie. Zastrzega sobie również prawo do postępowań koncyliacyjnych lub arbitrażowych ustanawianych ad hoc dla danego sporu lub danych sporów.”

SZWECJA

Oświadczenie:

„W związku z artykułem 26 ustęp 2 Konwencji, uznaje za obowiązkową, ipso facto, i bez specjalnego porozumienia, jurysdykcję Trybunału ustanowionego Konwencją o koncyliacji i arbitrażu w ramach KBWE, na zasadzie wzajemności.

Oświadczenie to obowiązuje przez okres 10 lat od daty jego złożenia do depozytu.”

4. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym staną się stronami wymienionej powyżej konwencji, można uzyskać w Departamencie Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *B. Geremek*